

РЕШЕНИЕ

№ 5342

гр. София, 13.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 18.09.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Елеонора Попова

при участието на секретаря Теменужка Стоименова и при участието на прокурора Първолета Станчева, като разгледа дело номер **5359** по описа за **2020** година докладвано от съдия Весела Цанкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Териториална дирекция на Национална агенция по приходите /ТД на НАП/ [населено място], с адрес: [населено място], ул. „6-ти септември” № 10, стая 115, против РЕШЕНИЕ от 01.04.2020 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД /СРС/, НО, 114-ти състав по НАХД № 21548/2018 г., с което е отменено Наказателно постановление /НП/ № 379275-F431165/20.11.2018 г. издадено от Директор на ТД на НАП, Офис „Център”, с което на [фирма], ЕИК:[ЕИК], на основание чл. 355, ал.1 от Кодекса за социалното осигуряване /КСО/ са наложени четири административни наказания „имуществена санкция” за четири нарушения, както следва в размер на:

1. 500.00 лв. за нарушение на чл. 5, ал. 4, т. 2 от КСО вр. чл. 3, ал. 3, т. 1 от Наредба № Н-8/29.12.2005 г. за периода м.09.2017 г.,
2. 500.00 лв. за нарушение на чл. 5, ал. 4, т. 2 от КСО вр. чл. 3, ал. 3, т. 1 от Наредба № Н-8/29.12.2005 г. за периода м.10.2017 г.,
3. 500.00 лв. за нарушение на чл. 5, ал. 4, т. 2 от КСО вр. чл. 3, ал. 3, т. 1 от Наредба № Н-8/29.12.2005 г. за периода м.11.2017 г.,
4. 500.00 лв. за нарушение на чл. 5, ал. 4, т. 2 от КСО вр. чл. 3, ал. 3, т. 1 от Наредба №

Н-8/29.12.2005 г. за периода м.12.2017 г.

Решението се обжалва, като незаконосъобразно, постановено при неправилно тълкуване на материалния закон и поради допуснати съществени процесуални нарушения. Подробни съображения в тази насока са изложени в депозираната жалба. От съда се иска да отмени оспорения съдебен акт, като постанови нов такъв, с който да потвърди издаденото наказателно постановление. В съдебно заседание касаторът, редовно уведомен се представлява от юрисконсулт Начева, която поддържа депозираната касационна жалба и моли Съда да уважи същата по изложените в нея съображения. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът – [фирма], редовно уведомен, не изпраща представител.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена се представлява от прокурор С.. По същество излага становище за неоснователност на касационната жалба, и моли съда да потвърди решението на Софийски районен съд като правилно и законосъобразно.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – град, X-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена от надлежна страна в законоустановения срок, а разгледана по същество е ОСНОВАТЕЛНА.

При извършената служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав, намира решението за валидно и допустимо, доколкото същото е постановено по депозирана в срок жалба срещу НП № 379275-F431165/20.11.2018г.

В хода на съдебното производство пред Софийски районен съд е прието за установено от фактическа страна, че на 24.10.2018 г. е извършена проверка относно входирано от [фирма] Заявление с вх. № 10-53-03-2826/24.10.2018 г. във връзка с подадени декларации Образец № 6 по чл. 2, ал. 2 от Наредба № Н-8/29.12.2005 г. на Министерство на финансите за общия размер на дължимите осигурителни вноски и общия размер на дължимия Д. върху трудовете възнаграждения на работниците и служителите, работещи по трудови правоотношения в [фирма]. В хода на проверката от страна на контролните органи е установено, че дружеството не е подало в компетентата ТД на НАП, Декларация Образец № 6 за периода от м.09.2017 г. до м.12.2017г. в установения, съгласно разпоредбата на чл. 3, ал. 3, т. 1 от Наредба № Н-8/29.12.2005 г. на МФ срок, а именно до 25-то число на месеца, следващ месеца, за който се отнасят данните. От страна на контролните органи е установено, както следва: срокът за Декларация Образец № 6 за м.09.2017 г. е бил до 25.10.2017 г., за Декларация Образец № 6 за м.10.2017 г. е бил до 27.11.2017 г., за Декларация Образец № 6 за м.11.2017 г. е бил до 27.12.2017 г. и за Декларация Образец № 6 за м.12.2017 г. е бил до 26.01.2018 г. Декларациите са подадени на 24.10.2018 г., приети са в ТД на НАП [населено място] с протоколи вх. № № 223581807977126 от 24. 10. 2018г., 223581807977134 от 24.10.2018г., 223581807977147 от 24. 10. 2018г. и 223581807977156/24. 10. 2018г. Установено е и точното закъснение за подаване на всяка една от декларациите: 363 дни за м.09.2017 г., 330 дни за м.10.2017 г., 300 дни за м.11.2017 г. и 271 дни за м.12.2017 г.

При така установените факти е прието, че от страна на [фирма], [ЕИК] са

извършени четири нарушения на разпоредбата на чл. 3, ал. 3, т. 1 от Наредба № Н-8/29.12.2005 г. вр. чл. 5, ал. 4, т. 2 от КСО. В тази връзка е съставен Акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № F431165/24.10.2018 г.

Въз основа на съставения АУАН било издадено и оспореното пред СРС НП №379275-F431165/20.11.2018 г., с което на [фирма], ЕИК:[ЕИК] на основание чл. 355, ал. 1 от КСО са наложени четири административни наказания „имуществена санкция”, както следва в размер на:

1. 500.00 лв. за нарушение на чл. 5, ал. 4, т. 2 от КСО вр. чл. 3, ал. 3, т. 1 от Наредба № Н-8/29.12.2005 г. за периода м.09.2017 г.,
2. 500.00 лв. за нарушение на чл. 5, ал. 4, т. 2 от КСО вр. чл. 3, ал. 3, т. 1 от Наредба № Н-8/29.12.2005 г. за периода м.10.2017 г.,
3. 500.00 лв. за нарушение на чл. 5, ал. 4, т. 2 от КСО вр. чл. 3, ал. 3, т. 1 от Наредба № Н-8/29.12.2005 г. за периода м.11.2017 г.,
4. 500.00 лв. за нарушение на чл. 5, ал. 4, т. 2 от КСО вр. чл. 3, ал. 3, т. 1 от Наредба № Н-8/29.12.2005 г. за периода м.12.2017 г.

Районният съд е изпълнил задължението си да събере всички относими, допустими и необходими доказателства за установяване на релевантните по делото факти. От правна страна, СРС е приел, че при съставянето на АУАН и издаването на НП са допуснати съществени процесуални нарушения. Приел е че АУАН е съставен след изтичане на тримесечния срок - на дата 24.10.2018 г., тоест, че е налице нарушение на чл. 34, ал. 1 от ЗАНН. В тази връзка от страна на въззивната инстанция са изложени мотиви, че данъчнозадълженото лице, като такова е било известно на данъчната администрация още на датите на извършване на всяко едно от нарушенията, като не е подал изискуемата, съгласно закона Декларация Образец б за периодите от м.09.2017г. до м.12.2017 г., включително – 26.10.2017 г., 26.11.2017 г., 26.12.2017 г. и 26.01.2018г. Предвид така установеното, въззивният съд е отменил обжалваното НП в цялост като незаконосъобразно.

Пред настоящата касационна инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по отношение на посочените касационни основания по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

Настоящият касационен състав намира решението на СРС за неправилно.

В хода на съдебното производство не са допуснати нарушения на процесуалните правила, които да са ограничили правото на защита на касатора и да са препятствали възможността му адекватно да я организира. От страна на въззивния съд е проведено съдебно следствие, в хода на което е извършено пълно изследване на всички факти и обстоятелства, които са от значение за правилното изясняване на случая. Настоящият съдебен състав счита, че е спазен е двугодишният срок от извършване на административното нарушение, визиран в чл. 34 от ЗАНН за съставяне на АУАН. Нарушенията са описани ясно, точно и конкретно.

Безспорно то събраните в хода на административнонаказателното производство доказателства се установяват, извършените нарушения от страна на [фирма].

Спорният по делото въпрос е от кога започва да тече тримесечният срок по чл. 34, ал. 1, изр. второ от ЗАНН за съставяне на АУАН, респективно кога изтича същият и дали на АУАН № F431165/24.10.2018 г. е съставен при спазване на тримесечния срок от откриване на нарушителя.

Съгласно разпоредбата на чл. 34, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, не се образува административнонаказателно производство, ако не е съставен акт за установяване на

административно нарушение в продължение на три месеца от откриване на нарушителя, или ако е изтекла една година от извършване на нарушението, а за данъчни нарушения – две години. От тук следва, че по-дългият давностен срок от една /две/ години за съставяне на АУАН е винаги субсидиарен спрямо по - краткия тримесечен срок и приложението на единия от двата срока са поставя в зависимост от това кога личността на нарушителя е станала известна на актосъставителя. За да са налице данни за авторството на деянието, е необходимо да са налице данни и за самото деяние. Изводът е, че актът следва да се състави при спазване на по-краткия давностен срок от три месеца в случаите, в които контролните органи установят едновременно признаците на нарушението и личността на нарушителя.

Няма спор по делото, че нарушението и нарушителя са установени на датата, посочена в издаденото наказателно постановление. Няма спор и относно факта, че нарушението е констатирано на 24.10.2018 г., при извършена проверка във връзка с входирано от [фирма] заявление, документирана със съответните протоколи №223581807977126/24.10.2018г., 223581807977134/24.10.2018г., 223581807977147 от 24.10.2018г. и 223581807977156/24.10.2018г., както и че процесният АУАН срещу дружеството е съставен на 24.10.2018г.

При така установените факти, настоящият касационен състав намира, че са спазени преклузивните срокове по чл. 34 от ЗАНН за съставяне на АУАН и издаване на НП, доколкото нарушенията и нарушителят са открити на 24.10.2018 г., от която дата започва да тече и тримесечния срок за съставяне на АУАН, който е съставен на 24.10.2018 г. Следователно актът за установяване на административно нарушение е съставен при спазване на законоустановения срок в разпоредбата на чл. 34, ал. 1, изр. второ от ЗАНН тримесечен срок от откриване на нарушителя и нарушението, и в рамките на двугодишния срок от извършването им.

Във връзка с гореизложеното, настоящият касационен състав намира за неоснователни изводите на въззивната инстанция, че АУАН в случая е бил съставен след изтичане на тримесечния срок от откриване на нарушителя. Законодателят ясно е разписал, че срокът за съставяне на акта е три месеца от откриване на нарушителя и две години от извършване на нарушението. В процесния случай, с данни за признаците на нарушението и нарушителя, контролните органи са разполагали на 24.10.2018 г. – датата на извършване на проверка на дружеството, документирана със съответните протоколи във връзка с подаденото от него заявление, поради което това е и началният момент, от който започва да тече 3-месечният срок, предвиден в чл. 34, ал. 1, изр. второ, предл. първо от ЗАНН. В същото време АУАН е съставен в двугодишния срок от извършване на нарушението, поради което при съставяне на АУАН и издаване на НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, тъй като са спазени предвидените в закона срокове за съставянето им.

По така изложените мотиви касационната инстанция приема, че решението на Софийски Районен съд е неправилно, и следва да бъде отменено като такова, а обжалваното наказателно постановление да бъде потвърдено в цялост.

При този изход на спора ответникът следва да бъде осъден да заплати на касатора разноски за касационната инстанция.

Отговорността за разноски в съдебното производство по обжалване на НП е уредено в чл. 63, ал. 5 от ЗАНН. Тази норма е изменена, като е създадена нова ал.3 (ДВ, бр.94 от 2019 г. - 29.11.2019 г.), сочеща, че в съдебните производства по ал. 1 страните имат право на присъждане на разноски по реда на АПК. Разпоредбата на чл. 63, ал. 5 от

ЗАНН (ДВ, бр.94 от 2019 г. - 29.11.2019 г.) предвижда, че в полза на юридически лица или еднолични търговци се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ (ЗПП). В чл. 37, ал. 1 от ЗПП е визирано, че заплащането на правната помощ е съобразно вида и количеството на извършената дейност и се определя в наредба на Министерския съвет по предложение на НБПП. В ЗАНН няма преходни и заключителни разпоредби, които да уреждат началния момент на действието на новите норми на чл. 63, ал. 3-5 от закона и дали същите се прилагат и за започналите производства преди влизане в сила на нормите. С оглед на това съдът намира, че нормите са приложими и по отношение на настоящето касационното производство.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София-град, X-ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение от 01.04.2020г. на Софийски районен съд, НО, 114-ти състав по НАХД № 21548/2018 г., с което е отменено Наказателно постановление №379275-F431165/20.11.2018 г. издадено от Директор на ТД на НАП, Офис „Център”, с което на [фирма], ЕИК:[ЕИК], на основание чл. 355, ал. 1 от КСО са наложени четири административни наказания „имуществена санкция” за четири нарушения на чл.5, ал. 4, т.2 от КСО вр. чл. 3, ал. 3, ал. 1 от Наредба № Н-8/29.12.2005г. за периода от м.09.2017 г. до м.12.2017 г., И ВМЕСТО ПОСТАНОВЯВА

ПОТВЪРЖАВА Наказателно постановление № 379275-F431165/20.11.2018г. издадено от Директор на ТД на НАП, Офис „Център”, с което на [фирма], [ЕИК], на основание чл. 355, ал. 1 от КСО са наложени четири административни наказания „имуществена санкция” за четири нарушения на чл. 5, ал. 4, т. 2 от КСО вр. чл.3, ал. 3, ал. 1 от Наредба № Н-8/29.12.2005г. за периода от м.09.2017г. до м.12.2017г..

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица] да заплати на ТД на НАП [населено място] от сумата от 100 лв. /сто лева/, представляваща юрисконсултско възнаграждение за касационното производство.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 от АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: